

Nr 19

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av förordnanden om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag.

I en den 16 januari 1959 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 39, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att godkänna Kungl. Maj:ts förordnanden den 19 och den 30 december 1958 angående uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

Med stöd av förordningen den 15 mars 1957 (nr 79) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift har Kungl. Maj:t genom beslut den 19 december 1958 förordnat om minimitullar för vissa varor av textilmaterial m. m. Kungl. Maj:t har vidare, med stöd av samma förordning, genom beslut den 30 december 1958 förordnat om minimitullar för vissa artiklar av porslin. Förordnandena har trätt i kraft den 1 januari 1959. I den föreliggande propositionen underställes förordnandena riksdagen för godkännande.

Beträffande de enskilda *varuslag*, som omfattas av förordnandena, torde få nämnas följande.

Damstrumpor av nylonsilke eller liknande syntetiska fibrer (ur 60.03 A)

Den i 1958 års tulltaxa fastställda tullsatsen för damstrumpor av nylonsilke eller liknande syntetiska fibrer utgör 15 % av värdet. Genom förordnandet av den 19 september 1958 fastställdes en minimitull av kr. 6:25 per dussin par; denna tull fick dock i intet fall överstiga 25 % av varans värde. Den ifrågasvarande minimitullen ävensom maximeringen av densamma har intagits oförändrade i förordnandet den 19 december 1958.

Vissa underkläder och överkläder av trikå (ur 60.04 C och 60.05 C)

För trikåvaror (under- och överkläder) av annat material än silke eller ull tillämpades före den 1 januari 1959 i allmänhet minimitullar av kr. 3:50 eller 4:50 per kg. I den nya tulltaxan utgör tullen på nämnda varor 15 % av värdet.

I förordnandet den 19 december 1958 har under- och överkläder av trikå av annat material än syntetiskt eller konstgjort silke eller ull upptagits med en minimitull av kr. 4: — per kg.

Yllevävnader samt res- och sängfiltar (53.11 B, 53.12, 53.13 och ur 62.01)

Den i 1958 års tulltaxa fastställda tullsatsen för yllevävnader utgör 14 % av värdet. För vävnader av tagel eller andra grova djurhår har fastställts en tullsats av 13 % av värdet och samma procentsats gäller även i fråga om res- och sängfiltar.

För ifrågavarande vävnader och filtar har i förordnandet den 19 december 1958 upptagits en minimitull av kr. 4: — respektive kr. 3: — per kg.

Rayonsilke samt vävnader, trikå och band av rayonsilke (51.01 B, 51.04 B, 53.11 A, 55.09 A, 56.07 A, 58.05 B 2, 59.11 B, ur 59.13 B, 60.04 B och 60.05 B)

Den tullsats, som i tulltaxan fastställts för rayonsilke och produkter därav, utgör i allmänhet 20 % av värdet. För vissa trikåvaror och vissa band är tullsatsen 17 respektive 18 % av värdet. För samtliga hithörande varuslag tillämpades före den 1 januari 1959 viktullar varierande mellan kr. 2: — och kr. 12: — per kg.

I förordnandet den 19 december 1958 har minimiviktullar upptagits för nu angivna varuslag enligt följande. För rayonsilke utgör minimiviktullen kr. 1: 50 per kg, för cordväv kr. 1: 75 per kg, för helsidenvävnader samt för andra vävnader vägande mindre än 200 gram per m², för trikå och för andra band än elastiska kr. 7: — per kg samt för övriga vävnader och elastiska band kr. 5: — per kg.

Gummiringar (40.11 B)

Den i tulltaxan fastställda tullsatsen för gummiringar utgör 13 % av värdet. Före den 1 januari 1959 tillämpades för gummiringar viktullar av varierande storlek. För exempelvis bildäck var viktullen kr. 1: — per kg med en maximering till 16 % av värdet.

I förordnandet den 19 december 1958 har för gummiringar upptagits en minimiviktull av 85 öre per kg.

Artiklar av porslin och andra keramiska material (ur 69.11 och ur 69.12)

Den tullsats, som i den nya tulltaxan fastställts för bords-, hushålls- och toalettartiklar av porslin samt av andra keramiska material, utgör 13 % av värdet. För prydnadsartiklar (69.13) gäller samma tullsats. Före den 1 januari 1959 tillämpades på detta varuområde viktullar av varierande storlek. För två- eller flerfärgade bords-, hushålls- och toalettartiklar utgjorde viktullen, i fråga om porslinsvaror, 75 öre per kg, och, beträffande varor av andra keramiska material, 25 öre per kg.

I förordnandet den 30 december 1958 har för två- eller flerfärgade bords-, hushålls- och toalettartiklar av porslin upptagits en minimiviktull av 75 öre per kg och för motsvarande artiklar av andra keramiska material en minimiviktull av 25 öre per kg.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet, såvitt densamma ej framgår av här nedan intagna yttrande av departementschefen, till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande.

Redan under riksdagsbehandlingen av den nya tulltaxa, som trädde i kraft vid årsskiftet 1958/59 aktualiserades frågan om provisorisk förstärkning av tullskyddet mot sådan import som sker till anmärkningsvärt låga priser. I anslutning till de uttalanden som därvid gjordes av riksdagens bevillningsutskott har under hösten 1958 en rad framställningar gjorts till Kungl. Maj:t om införande av minimiviktullar enligt förordningen den 15 mars 1957 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Behovet av skydd mot underpris konkurrensen från utlandet har gjort sig gällande inom flera varuområden. Särskilt märkbart har detta behov varit för textilindustriens produkter. De konkurrensförhållanden — såväl på den svenska marknaden som på utländska marknader — som för närvarande är för handen i fråga om flera av denna industris produkter är sådana, att särskilda åtgärder tills vidare ej kan undvikas till skydd mot skadlig lågprisimport. Det förtjänar i detta sammanhang framhållas att det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet i sin i september 1958 framlagda tilläggsrapport beträffande i synnerhet textilvaror konstaterat att minimiviktullar kan vara av stort värde som skydd mot import av angivet slag.

Genom förordnandet den 19 december 1958 beläggs från och med den 1 januari 1959 de mest utsatta varorna inom textilområdet med minimitull. För flera av dessa varor utgick minimitull eller vanlig viktull av minst samma storlek redan före den 31 december 1958. Detta gäller damnylonstrumpor, bomullstrikå samt rayonsilke och produkter därav. Förhållandena i fråga om dessa varor är sådana att såsom skydd mot underprisimport kvantitetstullar måste bibehållas även efter sagda dag. Vad angår de enskilda tullsatserna torde få hänvisas till den förut lämnade redogörelsen. I detta sammanhang torde endast böra understrykas att vid införandet av minimiviktullarna på rayonområdet en justering nedåt — i vissa fall en relativt kraftig sådan — skett av de före årsskiftet utgående viktullarna. Endast på ylleområdet innebär förordnandet att minimiviktull införes för varor som icke redan före årsskiftet var belagda med sådan tull eller vanlig viktull. Beslutet har motiverats av ylleindustriens synnerligen trängda läge. Minimiviktullen har i enlighet med kommerskollegii förslag upptagits till kr. 4: — per kg för vävnader och till kr. 3: — per kg för filter. — Genom förordnandet den 19 december 1958 har vidare den för gummiringar fastställda värdetull-

satsen av 13 % av värdet kompletterats med en minimiviktull av 85 öre per kg. Denna komplettering har skett i anslutning till den genom samma beslut införda minimiviktullen för cordgarn och cordväv av rayon.

Jämväl i fråga om porslinsindustriens produkter har underprisimporten medfört ogynnsamma återverkningar för den inhemska industrien, ej minst i fråga om arbetskraftens sysselsättning. Denna import har varit kännbar i synnerhet beträffande två- eller flerfärgade hushållsartiklar av porslin eller fajans. I detta läge har det ansetts ofrånkomligt att såsom skett genom förordnandet den 30 december 1958 tills vidare såsom minimiviktullar för dessa varuslag bibehålla de före årsskiftet tillämpade viktullarna.

De genom förordnandena den 19 och den 30 december 1958 beslutade minimiullarna är avsedda att ha provisorisk karaktär. Förordnandena har därför ej tidsbegränsats utan angivits skola gälla tills vidare. Därest riksdagen godkänner förordnandena, torde detta få anses innefatta rätt för Kungl. Maj:t att, när förhållandena det medgiver, meddela beslut om upphävande av förordnandena helt eller delvis.

Vad särskilt beträffar frågan om giltighetstiden för de minimiullar som införts för vissa textilvaror bör beaktas att i november 1958 tillsatts en statlig kommitté för att verkställa en skyndsam utredning rörande textilindustriens konkurrenskraft på längre sikt. En fortsatt tillämpning av minimiullar för textilvarorna torde böra prövas jämväl mot bakgrunden av kommitténs undersökningar.

Utskottet. I den föreliggande propositionen har Kungl. Maj:t underställt riksdagen den 19 och den 30 december 1958 fattade beslut om minimiullar för vissa varuslag att tillämpas från årsskiftet 1958/59. Besluten, som meddelats med stöd av förordningen den 15 mars 1957 (nr 79) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, innebär att vissa för underpriskonkurrens från utlandet särskilt känsliga varor erhåller en förstärkning av det tullskydd 1958 års tulltaxa erbjuder.

För flera av de varor, vilka omfattas av förordnandet den 19 december 1958, utgick minimiull eller vanlig viktull av minst samma storlek redan före den 1 januari 1959. Detta gäller damnylonstrumpor, bomullstrikå samt rayonsilke och produkter därav. Vid införandet av minimiviktullsatserna på rayonområdet har en justering nedåt skett av de före årsskiftet utgående viktullarna. För yllevävnader och filtter infördes genom förordnandet minimiviktull för varor, som icke före årsskiftet var belagda med sådan tull eller vanlig viktull. Detta beslut har motiverats av ylleindustriens synnerligen trängda läge.

Sedan de enligt den äldre tulltaxan för gummiringar gällande viktullarna av varierande storlek genom 1958 års tulltaxa avlösts av en värdetull å 13 procent, har i anslutning till minimiullen å rayoncord behov uppkommit att komplettera värdetullen med en minimiviktull. Denna har genom nyssnämnda förordnande satts till 85 öre per kg.

Slutligen har genom förordnandet den 30 december 1958 vissa viktullar, som före årsskiftet utgick å porslinsindustriens produkter, bibehållits såsom minimiviktullar.

I fråga om angelägenheten av att vidtaga dylika åtgärder på de områden propositionen avser har enighet rått inom utskottet. Beträffande tullsatsernas höjd har icke framställts några avvikande yrkanden. Utskottets överväganden av propositionsförslaget har i enlighet med det anförda icke givit anledning till erinringar mot att Kungl. Maj:ts beslut oförändrade godtages av riksdagen.

De nu aktuella förordnandena har ej tidsbegränsats utan angivits skola gälla tills vidare. Utskottet har för sin del icke något att erinra häremot.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte godkänna Kungl. Maj:ts förordnanden
den 19 och den 30 december 1958 angående uttagande av
särskild tullavgift för vissa varuslag.

Stockholm den 5 mars 1959

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Hagberg*, Eriksson, Spetz, Jansson, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Bengtson*, Tage Johansson, Wolgast och Hellebladh; samt

från andra kammaren: herrar Ericsson i Kinna, Brandt i Aspabruk*, Nilsson i Svalöv, Kollberg, Allard, Vigelsbo*, Kärrlander, Magnusson i Borås*, Christenson i Malmö* och Andersson i Essvik.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.